

PRZYCZYTAĆ SIĘ (7) *vb impf i pf*

impf (4) [*praes*], *pf* (3) [*inf*, *praet*].

się (5), sie (2).

a *jasne*.

inf przeczytać się (2). ◊ *praes* 3 sg przeczytã się (2). ◊ 3 pl przeczytają się (2). ◊ *praet* 3 sg n przeczytało się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zapoznać się z treścią tekstu przez wnikliwe czytanie [czemu] (1)* : Abowiem kto fie będzie chciał temu przyczytãć á pilnie vważãć/ wŕzytko to tu znajdzie/ á wŕzytkiemu fie przypãthrzy/ czego poczciwemu á wiernemu człowiekowi potrzebã ku ŕprawowãniu żywotã ŕwoiego. *RejAp* AA4.

2. *W funkcji strony biernej (6)* :

a. *Być przypis(yw)anym komuś a. czemuś [komu] (5)* : tedy to nie tylko o łãmych tablicach bẽdã muŕieli mowic/ ále teŕ y o inŕzych vŕtãwãch y prãwãch zakonnych/ ktorym fie teŕ wiecznosc przyczyta. *CzechRozm* 100; Czemu fie czẽŕto ŕprãwy Boŕe Iezuŕowi Chriŕtuŕowi przyczytãiã. *CzechEp* 272 *marg*, 163; ŕiãã ich iẽft/ ktorzy ŕtan Szlãchecki ábo Pofelŕki/ [...] winuiã. Co ácz poniekiãd przyczytãby mu ŕiẽ mogło: wŕzãkŕe nie wãlãnie/ ále *per accidens*. *VotSzl* A2.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Tu fie nie ŕlũŕnie Pãwłowi to przyczyta czego on nie piãł. *CzechEp* 149 *marg*.

b. *Być odnoszonym do kogoś [komu] (1)* : pãtrzymyŕ teŕ iuŕ/ komu wãlãnie ŕłowã ábo mowy/ ktore ŕiẽ w ŕtãrym Teŕtãmenie Bogu przyczytãiã/ ŕlũŕã: Troycyli? synowili [...] czyli łãmemu Bogu Oycu [...]? *CzechEp* 279.

Synonimy: 1. *poznać, zrozumieć*.

Formacje współrdzenne cf CZYŚĆ.